

[Lorentzen.]

beløb, som var normeret til den pågældende stilling, nemlig at der senere er kommet mange forskellige dyrtidstillæg til. Men her til kommer — hvad jeg også synes er en god begrundelse — at da en del af det beløb, der nævnes i forslag til lov om folkepension er flyttet over til at blive et tillæg til den nuværende aldersrentes grundbeløb og tjenestemændene under visse betingelser — som hidtil — kan få del i en vis part af den egentlige aldersrente, er det rimeligt, at de også er med til at betale et bidrag dertil.

Spørgsmålet om tjenestemændenes pensionsforhold har jo spillet en stor rolle i diskussionen om folkepension, og jeg må have lov til at fremhæve, at alle de 4 partier, der har tiltrådt betænkningen, er enige om, at det offentlige ikke bør ændre pensionsforholdene for de allerede ansatte tjenestemænd, og om i betænkningen at henstille, at pensionsforholdene for de tjenestemænd, der fremtidig ansættes, bør ordnes således, at disse inddrages under folkepensionsordningen. Vi herinde har nok allesammen en følelse af, at dette stort set er et almindeligt krav. Alle kredse udenfor tjenestemændenes egen kreds — landbruget, de private erhverv, håndværkerne og arbejderne — synes, at det ikke kan gå an i længden, at kun en lille klasse er sikret mod følgerne af økonomisk dérouté og har deres alderdom sikret. Derfor er alle partier enige om denne betragtning. Men på den anden side må jeg erkende, at det ville have været en uløselig opgave for udvalget selv at bakse med dette spørgsmål — aldeles uløselig; det må være lønningsskommission, lønningssudvalg og finansminister, der skal påtage sig den opgave at finde frem til en sådan ordning, som jeg tror der vil være et overvejende flertal for i det høje ting. Det må erkendes, at der er mange svære spørgsmål, som skal løses, og at dette ligger langt udenfor den opgave, udvalget havde.

Der vil sikkert fra forskellige side lyde velklingende røster om, at dette spørgsmål

burde have været løst endeligt af udvalget, inden folkepensionsforslaget blev vedtaget; men jeg deler ikke den opfattelse. Jeg tror iøvrigt, at disse røster som regel kommer fra folk, der ikke ønsker folkepensionsforslaget gennemført, og derfor tillægger jeg dem ikke så forfærdelig stor betydning.

Da udvalgets ærede ordfører, det ærede medlem hr. Bundvad, har gjort rede for alle enkeltheder i lovforslaget, vil det naturligvis ikke være formålstjenligt, at jeg gør forsøg på at repetere disse; jeg skal derfor holde mig til nogle ganske få ting — ting, som i særlig grad virker behageligt i hvert fald på mit sind og på mit parti ud fra vor opfattelse af spørgsmålet.

Hvis jeg kort skal gøre rede for lovforslaget, vil jeg sige, at det væsentligste, udgiftsmæssigt set, er en forhøjelse af den gamle aldersrente, der jo nu får navneforandring til folkepension. Det gælder den del af folkepensionen, hvis størrelse ifølge lovforslaget er bestemt af pensionsmodtagerens indtægtsforhold, og det vil af ændringsforslaget fremgå, at afstanden mellem de tre kommunegrupper — hvad vi i høj grad bifalder og lægger vægt på — er blevet mindre end hidtil. Også det er der gjort rede for i formiddags, men jeg vil dog gerne i denne forbindelse nævne tallene for ægtepar, der begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension. For gruppe I, København, bliver udgangsbetøbet 5 016 kr., for gruppe II 4 752 kr. og for gruppe III — de egentlige landkommuner — 4 356 kr. Iøvrigt opretholdes de forskellige tillæg, der kan ydes ifølge den nugældende lov på grund af særlig høj alder, på grund af hjælpeløshed og på grund af særlig vanskelige kår: det såkaldte rådighedsbeløb. På det punkt er der ingen ændringer sket.

Så er der en bestemmelse, jeg hilser med stor tilfredshed, idet jeg anerkender, at også regeringspartiet er gået ind for den uden noget forbehold: at indtægter af formue i modsætning til, hvad tilfældet er efter den gældende lov, ligestilles med